

pomină de Pierre Chesnot, *Secretissimo* și *Nebuniile din pat* bucurându-se de un succes imens la public. Deși rafinamentul interpretărilor, umorul său debordant, abilitatea de a se plia pe firea personajelor au fost remarcate de critici prestigioși în frunte cu Valentin Silvestru, Natalia Stancu, Ileana Berlogea, George Genoiu, Ștefan Oprea, regizorii de film nu s-au învrednicit să-l distribuie decât rareori, dar și atunci în roluri secundare. A debutat în *Reportaj televizat*, un film muzical cu frații Grigoriu și a mai jucat în *Ciulinii Bărăganului*, în regia lui Louis Daquin, iar cu roluri mai mici în *Serbările galante* (unde a avut plăcerea să lucreze alături de René Clair) și *Dragoste lungă de-o seară* (între alții, cu Octavian Cotescu). Dezlegător înrăit de rebus, colecționar de timbre și reviste de umor, a fost poate singurul actor băcăuan care au citit mii de volume, fiind la curent cu toate aparițiile editoriale, procurate cu dificultate în acei ani, și cu noutățile franceze, primite pe căi numai de el știute. Devotor al literaturii de aventuri, citită mai ales în obositoare turnee, a propus cititorilor numeroase fragmente, ce ar trebui, de asemenea, restituite într-o carte, dar și jocuri interactive de inteligență. Observator abil al realităților vremii, a părăsit lumea cu durerea îndepărtării sale premature din teatrul pe care l-a slujit o viață și pe scena căruia ar fi vrut să fie sărbătorit când acesta ar fi împlinit 50 de ani. Dar, vorba lui, actorii nu mor niciodată, numai că singurii care s-au încumetat să-i cinstească memoria au fost consătenii din Ciocănești, cei care au amenajat un punct muzeal și i-au dat numele său Bibliotecii Comunale și Casei de Cultură. Cu excepția scriitorului Marin Cosmescu Delasabar, care i-a consacrat un concis profil în volumul *Și-au găsit Bacăul...* și s-a referit în câteva rânduri la creația sa epigramatică, a Editurii Egal, cea care în 2007 a publicat volumul *Cu gluma nu-i de glumit...*, ce reunește o mică parte din creația cuplului Florin Gheuca - Radu Mircea Rătescu, și a noastră, care i-am conturat profilul în dicționarul *Personalități băcăuane*, concitadinii săi nu s-au grăbit să-l includă între personalitățile locului.

In memoriam Leonid Iacob

N. 1 octombrie 1945, în satul Iazu, comuna Strugari, județul Bacău - m. 23 martie 2020, la Comănești. **Poet, critic literar, dramaturg, prozator, publicist, editor, profesor.** Este fiul Elenei (n. Melinte), casnică, și al învățătorului Gheorghe M. Iacob. Copilărește în satul natal, începându-și studiile cu tatăl său, la Școala Primară din Iazu (1951-1955). Prima clasă a ciclului gimnazial o urmează în satul vecin, la Școala Pietricica (1955-1956), avându-l ca profesor de limba română pe Eduard Ștraub, publicistul și scriitorul de azi, iar următoarele două la Spitalul de Copii din Agigea, județul Constanța (1956-1958), unde a fost internat în urma unor complicate probleme de sănătate. Este admis apoi la Școala Medie Mixtă din Comănești (1958-1962, actualul Colegiu Tehnic „Dimitrie Ghika”), studiind, între alții, cu profesorii Aurel Jâmneală, publicistul și autorul de carte didactică de mai târziu, Corneliu Nechita și, în ultimii doi ani, cu Gheorghe Movilă, prozatorul. Având preocupări literare încă din clasele primare, s-a impus rapid printre membrii Cenaclului literar „Chemări primăvăratece”, care funcționa în cadrul liceului, conducându-l, în calitate de președinte, între anii 1959 și 1962, când a și debutat, ca poet, în paginile revistei școlare omonime (1958). După absolvirea cursurilor liceale a fost, rând pe rând, pedagog la Liceul Nr. 1 din Moinești (1962-1963), învățător la Școala Răchitiș, comuna Ghineș (1963-1965), profesor de limba română la școlile generale din Ardeoani (1965-1966) și Palanca (1966-1979), iar din 1979, la Clubul Copiilor din Comănești, unde, în 1981, a înființat Cenaclul Literar „Mugurii”, pe care l-a condus, neîntrerupt, de mai bine de trei decenii. În acest interval și-a definitivat studiile, urmând cursurile fără frecvență ale Facultății de Filologie a Universității „Al. I. Cuza” din Iași, secția Limba și literatura română (1964-1970), și-a susținut examenul de licență, cu lucrarea *Toponimia bazinului superior al Văii Trotușului* (1972), și, succesiv, toate examenele de grad, încheiate cu lucrarea *Cenaclurile literare ale copiilor* (1987). La Școala Răchitiș a fost, concomitent, și director al instituției, iar la Palanca, director al Căminului Cultural, secretar cu probleme de propagandă și cultură și vicepreședinte al Consiliului Popular (1968-1977). Și-a început, de asemenea, colaborarea la ziarele **Flacăra Moineștiului** și **Steagul roșu**, publicând apoi creații literare, articole de specialitate și publicistice în **Ateneu**, **Confluente lirice**, **Confluente românești**, **Cronica**, **Deșteptarea** (correspondent în perioada 1991-1994), **Impact cultural**, **Junimea digitală**, **Limba română**, **Plaiuri trotușene**, **Plumb**, **Rețeaua literară**, **Speranța TV**, **Strop**

de viață, **Suplimentul literar**, **Tineretul liber**” ș.a. Animator al vieții culturale comăneștene, a frecventat Cenaclul literar-artistic „Lumină și culoare” de la fostul Club „1 Mai”, manifestându-se atât ca poet, cât și ca artist fotograf, pictor, eseist și dramaturg. Trei dintre scenariile sale literare destinate spectacolelor pentru copii au fost incluse în volumul *Educația prin muncă și pentru muncă* (1985), cu poezie și lucrări dramatice fiind prezent și în antologiile *Sus cortina, copii!* (2005), *Clopotul, limbaj universal* (2008), *Arta de a fi* (2009), *Vis și pasiune*, *Antologia Esențelor* (2011) și *Călătorie în regatul cuvintelor* (2014). La rândul său a prefațat și îngrijit antologiile *Vis și pasiune* (2011), *Lumea cuvintelor* (2012), *Anotimpuri prin ochi de copil*, vol. I-II (2014), precum și volumele de debut și cele ulterioare ale unor membri ai Cenaclului „Mugurii”, o veritabilă pepinieră de talente. Astfel, după ce mai întâi și-a promovat ucenicii în propriile publicații (**Planeta Viselor** și **Muguri de vers**) ori în paginile unor reviste de cultură și ziare locale și centrale, a sprijinit debutul editorial a nu mai puțin de 20 dintre aceștia, recomandându-i călduros cititorilor. Contribuția sa la depistarea tinerelor talente a fost unanim recunoscută, diriguitorii forurilor de resort desemnându-l coordonator al Taberei Subredacțiilor „Cutezătorii” (Năvodari, 1984), Taberei de Creație Literară Homorod (1985), Taberei Județene de Creație (Geamăna, 1987), Taberei Naționale de Creație (Dărmănești - Bacău, 1987 și 1988) și Taberei Naționale de Creație Literară „Tinere condeie” (Agafton - Botoșani, 1993; Buciumeni - Galați, 1996; Buzău - 2002 și 2003). Robit, practic, de această nobilă activitate, a lăsat la urmă propria creație, debutând editorial abia în 2009, după ieșirea la pensie, când Editura Corgal Press i-a publicat volumul de poeme *Bântuit de furtuni*, urmat peste un an, la aceeași casă editorială, de o carte de poeme de dragoste, *Țărături paralele*, scrisă în tandem cu poeta Atena Mariana Zară, și de volumele *Imagina-rele iubiri* (2014), *Lâng-o margine de lume* (2014), *Strajă cuvintelor* (2015), *Povestiri de pe Trotuș* (2016), *Din străbuni*, *De la Trăistean citire* (2017), *Doar poeme* și *Bătrân pian* (2018). În manuscris își așteaptă rândul, volumele *Popasuri în vers*, *Marea cu ochii trști* și *De la Trotuș la Tazlău*. Distins cu Medalia „A 25-a aniversare a Republicii” (1972), Diploma de Onoare a Consiliului Național al Organizației Pionierilor (1984, 1985, 1986, 1987, 1988) și Diploma de Excelență a Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului (2002), omul de cultură va rămâne veșnic în inimile noastre.

Pagini de Cornel GALBEN